Karlsruhe LB., Aug. perg. 153, f. 125r

INCIPIT PREFATIO BEDAE PRBI

Apocalipsis sci iohannis. in qua bella et incendia intestina ecclesiae suo de
us uerbis figurisq; reuelare dignatus est. Septem mihi frater
I eusebi. uidetur esse diuisa periochis. In quarum prima. post praefati
onem copiosam qua ad roborandam fidem fragilium dni passiones
et posteriores glorias enumerat. similem filio hominis ecclesia cer
nit indutum. Qui commemoratis his quae specialiter in septem
asiae gesta uel gerenda sunt ecclesiis. generales totius ecclae luctas
describit et palmas. Ubi sexto loco consulte subiciendos ecclae
iudaeos et temptationem orbi uniuerso futuram seq; promisit cito
esse uenturum. Septimo autem tepidam ponit laodiciam.
Filius enim hominis ueniens. putas inueniet fidem in terra.
II In secunda autem periocha describitur in sede di IIII animalibus
et uiginti IIII senioribus. agnum uidet aperientem septem libri
signati sigillis. conflictus et triumphos ecclesiae restare
futuros. Ubi iuxta consuetudinem libri istius usq; ad sextum numerum ordinem custodit.
et praetermisso septimo. recapitulat. ac duas narrationes quasi ordine sequitur. septi
mo concludit. Sed et ipsa recapitulatio. pluribus intellegenda est. Aliquando enim ab ori
gine passionis. aliquando a medio tempore. aliquando de sola ipsa nouissima pres
sura aut non multo ante dicturus recapitulat. Illud tamen fixum seruat ut [illegible]
III capitulat. Tertia uero periocha sub specie septem angelorum tuba canentium uarios
IIII ecclae describit euentus. Quarta sub figura mulieris parientis et draconis eam per
sequentis eiusdem ecclae labores et uictorias aperit. et utriusq; militiae praemia digna
rependit. Ubi septem quoque angelorum dicta commemorantur et facta et si non pa
riter ut supra. Hunc enim mysticum sollerter numerum pene ubiq; seruat. Cum et amo
ris sit eiusdem iohannis. In euangelio quoq; et epistolis nihil tepide ac breuiter
V dicere. Quinta autem periocha per septem angelos septem plagis nouissimis terram perfundit.
VI Sexta damnationem meretricis magnae. id est impiae ciuitatis. VII. Septima ornatum uxo
ris agni scae uidelicet hierusalem de caelo a do descendentis ostendit. Septem quoq; regulas
tichonii uiri inter suos eruditissimi quibus ad intellegendas scripturas studiosi pluri
I mum adiuuantur. breuiter commemorandas putaui. Harum prima de dno et eius cor
pore est. quando a capite ad corpus. uel a corpore transitur ad caput. et tamen ab una
eademq; persona non recedicitur. Una enim persona loquitur dicens. sicut sponso imposuit
mitram mihi. et sicut sponsam ornauit me ornamento. Et tamen quid horum capiti quid cor
pori. id est quid xpo quid ecclae conueniat. utiq; intellegendum est.

IACOBUS · PETRUS · IOHANNES · IUDAS · SEPTEM EPISTO
las ediderunt · quas ecclesiastica consuetudo · catholicas
idē universales cognominat · In quib; ideo prima epis
tola Iacobi ponitur quamvis in catalogo apostolorū
priores solent numerari petrus & iohannes · quia ipse
hierosolimorū regendā ecclām suscepit · Unde fons
& origo euangelicę predicationis incipiens p orbē dif
fusa ē universū · cuius cathedrę dignitatē & ipsum pau
lus apls in eo nominando venerans ait · Iacob; cephas
& iohannes qui videbantur columnę esse · Vel certe
quia ipse duodecim tribub; isrl quę primę crediderūt
suā epistolā misit · Merito hęc prima poni debuit · me
rito petri secunda · quia ipse electis advenis qui grece
dicuntur proseliti · hoc enī eis scripsit qui de gentilitate
ad iudaismū de iudaismo ad electionis euangelicę gra
tiā conversi s̄ · Merito iohannis epistolę tertio loco
sunt positae quia his scripsit ipse qui de gentib; credi
derūt · cum nec natura nec pfessione iudaei extitissent ·
Deniq; multi scriptorū ecclesiasticorū · In quib; scs atha
nasius alexandrinę presul eccle primā eius epistolam
ad parthos scriptā eē testantur · Merito iudę ultima
ē posita quia quamvis & ipse magnus trib; tamen pre
cedentib; apls minor est · Vel quia iacobi prima scrip
tae epistola deinde petri post eās iohannis · ideo nunc
usq; ordinē quo scriptae s̄ retinent · Constat enī quia
beatus iacobus XXX post passionē dnī anno · suū con
summavit martyriū · petrus trigesimo octavo · hoc ē
ultimo anno neronis passus ē · & ipse in secunda sua

Karlsruhe LB., Aug. perg. 153, f. 38r

INCIPIT PREFATIO BEDAE PRBI

Apocalipsis sci iohannis. In qua bella & incendia intestina ecclesię suę
dr̄ uerbis figurisq; reuelare dignatus est. Septem mihi frater
I eusebi. uidetur esse diuisa piochis. In quarū prima. post prefati
onem copiosam qua adroborandā fidem fragiliū. dnī passiones
& posteriores glorias enumerat. similē filio hominis ecclesia cer
nit indutum. Qui commemoratis his quę specialiter in septem
asię gesta uel gerenda sint ecclesiis. generales totius ecclę luctus
describit & palmas. Ubi sexto loco consulte subiciendos ecclę
iudaeos. & temptationē orbi uniuerso futurā. seq; pmisit esto
esse uenturū. Septimo autē. tepidam ponit laodiciam.
Filius enim hominis ueniens. putas inueniet fidem interra.
II In secunda autē pioch. descriptis insede dī. IIII. animalibus.
& uiginti. IIII. senioribus. agnum uidet. apertū septē libri
signati sigillis. conflictus & triumphos ecclesiae reserare
futuros. Ubi iuxta consuetudinē libri istius. usq; adsextū numerū ordinē custodit.
& pretermisso septimo. recapitulat. ac duas narrationes. quasi ordinē sequitur. septi
mo concludit. Sed & ipsa recapitulatio. plures intellegenda ē. Aliquando enim abori
gine passionis. Aliquando amedio tempore. Aliquando desola ipsa nouissima pres
sura. aut non multo ante dicturos recapitulat. Illud tamen fixū seruat. ut asexto re
III capitulet. Tertia uero periocha. sub specie septē angelorū tuba canentiū. uarios
IIII ecclę describit euentus. Quarta. subfigura mulieris parientis. & draconis eam pre
quentis. eiusdem ecclę labores & uictorias aperit. & utriusq; militię premia digna
rependit. Ubi septē quoque angelorū dicta commemorantur & facta. & si non pa
riter ut supra. Hunc enī mysticū sollertius numerū. pene ubiq; seruat. Cum & no
tus sit eiusdem iohannis. In euangelius quoq; & epistolis. nihil tepide ac breuiter
V dicere. Quinta autē piocha. p septē angelos. septē plagis nouissimis terrā pfundit.
VI Sexta. damnationē meretricis magnę. Idest impię ciuitatis. VII. Septima. ornatū uxo
ris agni. scę uidelicet hierusalē decelo adō discendentis ostendit. Septē quoq; regulas
tichonii uiri inter suos eruditissimi. quibus adintellegendas scripturas studiosi. pluri
I mū adiuuantur. breuiter commemorandas putaui. Harū prima dedno. & eius cor
pore ē. quando acapite adcorpus. uel acorpore transitur adcaput. & tamen abuna
eademq; psona nonrecedittur. Una enī psona loquitur dicens. sicut sponso imposuit
mitrā mihi. & sicut sponsā ornauit me ornamento. Et tamen quid horū capiti. quid cor
pori. Idest. quid xpō. quid ecclę conueniat. utiq; intellegendum est.

Karlsruhe LB. Aug. perg. 153, fol. 125r